

"És imprescindible una

Com valora l'anomenat tomb lingüístic del Govern Balear, ara presidit per Cristòfol Soler?

—Amb esperança i a l'expectativa, perquè cal veure si les mesures efectives acompanyen els discursos del president Soler. Tenim esperança que sigui així, tot i les resistències dins el PP balear. A mesura que vagin fent passes veurem si són suficients. Una qüestió important per valorar-lo més concretament serà veure com usen els anuncisats 500 milions de pressupost, per a 1996, destinats a normalització lingüística.

—Bona part de l'oposició expressa el seu escepticisme.

—Sí, molta gent expressa aquest escepticisme perquè és la mateixa força política, el PP, que ha sostingut un govern que durant dotze anys no va moure mai ni sols un dit en favor d'aquesta llengua, quan podia i tenia l'obligació de fer-ho.

—Vostè és escèptic?

—Jo pens que el president Soler creu en el que ha dit fins ara. Per mi el discurs del president el que fa és, essencialment, proposar-se adaptar a la legalitat vigent un partit que durant dotze anys s'ha mantingut al marge. Ara bé, encara ara hi ha sectors dins el PP que continuen dient el que deien abans: "com que no m'agrada la legalitat referida a la normalització no l'hem de complir". Esper i desig que aquests sectors vagin adoptant cada vegada més una posició basada en el sentit comú i en el respecte a les lleis.

—Quins mínims acceptaria l'OCB per reconèixer aquest nou impuls?

—Fins ara han estat mesures de creació d'organigrama. Ara cal passar a mesures molt més concretes. N'hi ha una de vital: l'escola. Creiem que el mínim que hauria d'acceptar el PP i el Govern seria el que aquest partit ha acceptat a Galícia, el 50%. Això per a alguna gent podria semblar poc, però que pensin que ara per ara no hi ha cap assignatura, més enllà de la mateixa assignatura de català, que sigui obligatòria. Si el Govern es proposàs arribar, d'aquí al 2000, a aquest 50% —i sempre per a tots els centres, sense que s'hi hagi de fer dues xarxes—, crec que hi hauria una enorme acceptació social. Crec que podria ser acceptat pel mateix PP, i pels seus votants. I pels que aspiram a més, seria un principi per a un acord de gradualitat. Ara, per davall d'aquest mínim no hi ha acord possible. Això és irrenunciable.

—L'obligatorietat del coneixement del ca-

**Antoni Mir,
president de
l'Obra Cultural
Balear, analitza
en aquesta
entrevista els
temes
d'actualitat en
política
lingüística
i comunicació que
s'han generat els
darrers temps a
les Illes Balears.**

talà per accedir a places de la funció pública?

—El Govern va aprovar la modificació de la Llei de Funció Pública, acceptant el principi general del coneixement del català. Conèixer vol dir entendre, parlar, escriure i llegir. Haurem de veure que aquest principi general es transformi en reglaments concrets.

—És perseguida l'OCB per les institucions governades pel PP?

—Bé, en aquest moment hi ha un bloqueig en les relacions amb l'Ajuntament de Palma. Alguns analistes han interpretat que això és passar factura a l'OCB per l'èxit de la diada del 6 de maig... Però vull dir que crec que les institucions i l'OCB estan condemnades a entendre's. L'OCB, en 35 anys, ha exercit la seva funció amb tot tipus de règims i de governs. La cooperació amb les institucions pot permetre que hi hagi més o menys serveis d'interès públic concertats, però l'activitat reivindicativa depèn exclusivament de la mateixa OCB.

A més, les institucions farien un mal negoci si prescindien dels convenis que tenen amb l'OCB. No hi ha ni una sola pesseta a fons perdut o per al funcionament ordinari de l'entitat, ni una sola pesseta mal invertida, sinó que tenim convenis per a la prestació de serveis que són competència i missió de les institucions, com els cursos de català o serveis de dinamització de l'ús de la llengua. A més, el Govern balear diu que creu en el paper subsidiari de l'administració i en el paper protagonista de la societat civil. Doncs bé, l'OCB és una de les entitats més importants i representatives d'aquesta societat civil, i sense cap mena de dubte i a molta distància, del món cultural.

—Després de l'acte dels deu anys de TV3 a Balears, amb l'oferta pública del director general de la CCRTV de fer una desconnexió, molta gent pensa que pot ser proper el moment de veure un telenotícies balear, és possible de debò?

—Possible sí. Que sigui probable, és més discutible. Desitjable, sempre.

—En el cas que poguessin superar-se els problemes polítics i es fes aquesta desconnexió, seria suficient?

—No, evidentment no seria suficient. Una cosa és la hipotètica desconnexió, i una altra és la informació que hi hauria d'haver, a TV3 o a Canal 9, de Balears. Nosaltres sempre hem demanat aquesta major presència informativa de Balears. Veurem si qualche dia millora.

televisió"

ARXIU

—*I una televisió pròpia de Balears?*

—Per construir, per vertebrar el país, és imprescindible una televisió per a les Balears. Necessitam una televisió pròpia, amb la quals els ciutadans es puguin identificar.

—*Una idea que el president Soler ja ha rebutjat, per raons econòmiques.*

—Sí, dins el panorama de realitzacions immediates del Govern no s'hi detecta l'aparició d'emissió autonòmica. Ara bé, la llei de televisions locals incorpora, ara en tràmit al Senat, no solament la televisió local, sinó també la comarcal i explícitament la insular, reconeixent així la singularitat d'aquest àmbit geogràfic i social com és el d'una illa. Aquest fet obre un camí cap a la televisió immediatament previ a la televisió autonòmica, com és la televisió d'illa.

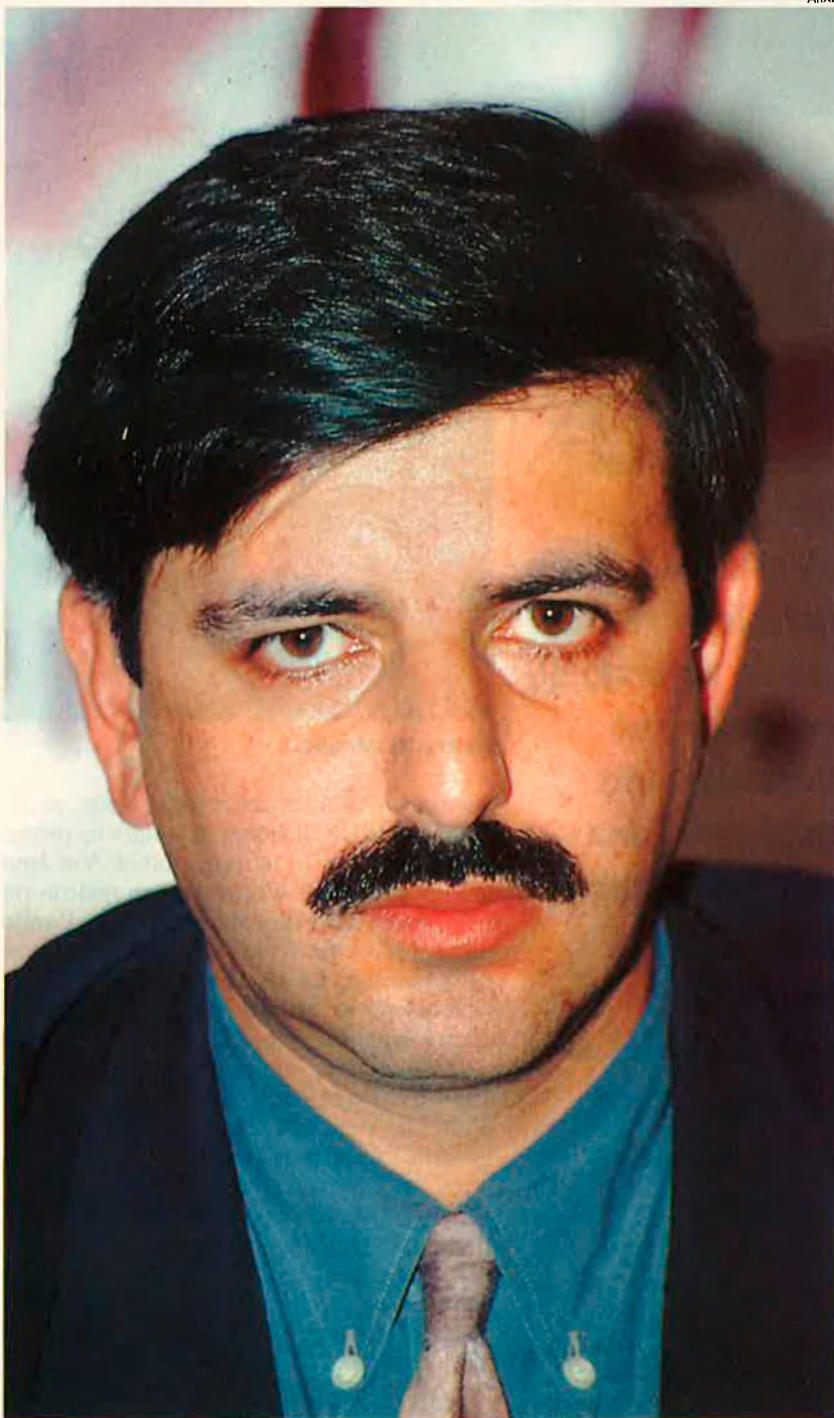
—*No seria igualment inacceptable econòmicament per les institucions?*

—El cost hipotètic d'una televisió autonòmica és un fantasma, no és real. Més enllà de fer una TV3 o un Canal 9 a Balears, nosaltres ja fa molt de temps que plantejarem una idea d'una televisió autonòmica a la carta, amb un pressupost assumible. A nosaltres sempre ens ha semblat més lògic arribar a acords amb les televisions que ja es reben per poder tenir unes hores d'emissió pròpia. Vull dir amb això que el tema econòmic es pot solucionar si es deixa de pensar en una supertelevisió, tipus les ciutades anteriorment, perquè és evident que Balears, amb uns 55.000 milions de pressupost, no pot destinar 15 o 20.000 milions per una televisió. La possibilitat d'aquesta televisió, que nosaltres en deim a la carta, sí que és possible.

—*Si s'aprova la llei de televisions locals en aquesta legislatura, i tenint present l'existència de la xarxa de televisions locals i el fet que el Consell Insular de Mallorca està governat per una majoria diferent del PP, es dibuixarà la possibilitat d'una televisió de Mallorca?*

—Bé, com he dit, el més important d'aquesta llei és que recull l'àmbit d'illa. Això deixa oberta la porta cap a una televisió de Mallorca, una altre de Menorca, o d'Eivissa o de Formentera. Lògicament també queda oberta la possibilitat d'acords posteriors entre totes elles. Nosaltres pensam que el que caldria és crear un ens que sigui la Ràdio i Televisió de Mallorca. En aquest sentit, molt probablement, el Consell Insular de Mallorca hi pot representar un paper essencial.

—*Com compararia l'actuació, envers la*

"Em sent solidari davant qualsevol atac contra la llengua catalana en qualsevol part del territori."

llengua, del PP a Catalunya, País Valencià i les Balears?

—D'entrada he de dir que personalment em sent solidari davant qualsevol atac o menyspreu a la llengua catalana en qualsevol part del territori. Dit això, crec que semblen un conjunt molt heterogeni, sembla que s'adaptin a cada societat, amb posicionaments distints i sovint contradictoris en el tema del català. En el cas del País Valencià el perfil del PP queda greument afectat pels acords amb un soci tan esperpèntic com Unió Valenciana.

Miquel Payeras